

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

3.2.2010

B7-0070/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP15) tulemused

Martin Callanan
fraktsiooni ECR nimel

RE\803717ET.doc

PE432.922v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP15) tulemuste kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) ja selle Kyoto protokoll;
- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 15. konverentsi (COP15) ja Taanis Kopenhaagenis 7.–18. detsembril 2009. aastal toimunud Kyoto protokoll osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 5. konverentsi (COP/MOP5) ning allkirjastatud lõplikku kokkulepet;
- võttes arvesse kliima- ja energiapaketti, mille Euroopa Parlament võttis vastu 17. detsembril 2008. aastal, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi¹, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta otsust nr 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020²;
- võttes arvesse oma varasemaid kliimamuutustega seotud resolutsioone, eelkõige 4. veebruari 2009. aasta resolutsiooni „2050: tulevik algab täna – soovitusel ELi tulevaseks integreeritud kliimamuutusi käsitlevaks poliitikaks”³ ja 11. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta ulatusliku kliimamuutuste kokkuleppe saavutamiseks Kopenhaagenis ja piisavate vahendite eraldamise kohta kliimamuutuste poliitika rahastamiseks⁴;
- võttes arvesse ... poolt komisjonile ja nõukogule esitatud suuliselt vastatavaid küsimusi ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP15) (O-0000/2009 – B7-0000/2009, O-0000/2009 – B7-0000/2009);
- võttes arvesse kliimameetmete voliniku kandidaadi Connie Hedegaardi kuulamist 15. jaanuaril 2010;
- võttes arvesse nõukogu ja komisjoni 20. jaanuari 2010. aasta avaldusi Kopenhaageni kliimamuutuste tippkohtumise tulemuste kohta;
- võttes arvesse järgmist konverentsi (COP16), mis toimub Mehhikos;
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,

¹ ELT L 140, 5.6.2009, lk 63.

² ELT L 140, 5.6.2009, lk 136.

³ Vastuvõetud tekstid, P6-TA(2009)0042.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P6-TA(2009)0121.

- A. arvestades, et läbirääkimised rahvusvahelise ulatusliku kliimamuutuste kokkuleppe üle 2012. aasta järgseks ajavahemikuks, mis pidi sõlmima Kopenhaagenis 2009. aasta detsembris, lõppesid pettumust tekitava kokkuleppega, millega ei saavutatud ELi põhieesmärke;
- B. arvestades, et nimetatud lepe ei sisalda ühtegi siduvat kokkulepet või pikaajalist eesmärki ning mitme riigi vastuseisu tõttu ei võtnud konventsiooniosaliste konverents seda ametlikult vastu;
- C. arvestades, et 2°C eesmärgi selgesõnalist kokkuleppesse lisamist võib siiski pidada ajalooliseks sammuks;
- D. arvestades, et osaliste poolt heitkoguste vähendamiseks pakutud arvnäitajad näivad olevat 2°C eesmärgi täitmiseks ebapiisavad ja eri riikide praeguseks võetud kohustused ei vasta mingil juhul valitsustevahelise kliimamuutuste rühma esitatud vähendamiseesmärkidele (700–800 miljardit tonni CO₂ heidet aastaks 2050);
- E. arvestades, et arenguriigid ja kiiresti areneva majandusega riigid ning ka USA tunnistasid oma ühist vastutust ja vajadust võtta meetmeid heitkoguste vähendamiseks;
- F. arvestades, et EL ei suutnud täita juhtrolli kliimamuutuse vastu võitlemisel ja et ELi isegi ei kaasatud USA, Hiina, India, Brasiilia ja Lõuna-Aafrika vahelistele läbirääkimistele kokkuleppe lõppvariandi üle;
- G. arvestades, et Kopenhaageni konverentsi tulemus on tekitanud tõsiseid kahtlusi rahvusvaheliste kliimakõneluste tuleviku suhtes ning nüüd on vaja kõigi osapoolte kooskõlastatud pingutust Mehhikos toimuva COP16 põhialuste ettevalmistamiseks ja läbirääkimisteprotsessis ilmnenu tõsiste puuduste ületamiseks,
1. kahetseb asjaolu, et Kopenhaageni kokkulepe ei anna vajalikku, ambitsioonikat ja siduvat lepet 2012. aasta järgseks kliimalepinguks ning et selles ei püstita ei pikaajalisi ega keskpika tähtajaga vähendamiseesmärke ega öelda, millal peaks maailm jõudma heitkoguste ülempiirini;
 2. kahetseb asjaolu, et Kopenhaagenis antud lubadused heitkoguste piiramise kohustuste võtmiseks ilmselt ei anna koondtulemust, mis on teadusuuringute põhjal vajalik 2°C eesmärgi piiridesse jäämiseks, arvestamata seejuures vähendamiskohustusi, mis osalistel tuleb esitada ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonile 31. jaanuaril 2010;
 3. soovib anda ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile pädevuse koostada osaliste 31. jaanuaril esitamisele tulevatest eesmärkidest tehniline ülevaade ja teatada nende kooskõlast 2°C eesmärgiga selleks ajaks, kui jätkuvad läbirääkimised ajutistes töörühmades; lisaks rõhutab, et eesmärgid peavad kokku langema teadlaste määratud vajaliku piiriga;
 4. samas tervitab kiiresti areneva majandusega riikide Kopenhaageni kokkuleppe raames võetud heitkoguste piiramise kohustusi ning arenguriikide lubadusi hakata esitama vastavustõendamismeetodiga kooskõlas olevaid heitkoguste piiramise riiklikke aruandeid;

5. tervitab arenguriikide võetud kohustust muuta oma leevendamismeetmed läbipaistvaks, ning nimetatud meetmete alase aruandluse ja kontrolli teostamist selgelt määratletud suuniste kohaselt;
6. võtab teadmiseks teate arenenud riikide poolt 100 miljardi USD suuruse aastamahuga fondi moodustamise kohta aastaks 2020 ning järgmise kolme aasta (2010–2012) jooksul arenguriikidele kliimamuutuse vastase võitluse toetamiseks antava 30 miljardi USD kohta, samuti nn rohelise kliimafondi asutamise raadamise ja metsade seisundi halvenemisega seotud projektide toetamiseks arenguriikides, ning tuletab meelde, et mis tahes kujul rahastamine olema kontrollitav ja läbipaistev;
7. tervitab mehhanismi loomist raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevate heitkoguste piiramiseks ning metsade kasvuhoonegaaside sidumise võime suurendamiseks, tehnoloogiamehhanismi loomist tehnoloogia arengu ja tehnosiirde kiirendamiseks ning viidet turgude rollile leevendusmeetmete kulutasuvuse parandamisel;
8. väljendab rahulolu seoses kohanemismeetmetega, eriti kliimamuutusest kõige kergemini kahjustatavates arenguriikides (eelkõige vähimarenenud maad, Aafrika ja väikesed saareriigid);
9. kahetseb mõnede konventsiooniosaliste (eriti Kuuba, Nikaraagua, Sudaani ja Venetsueela) omaksvõetud nn blokeerimistaktikat rangete ja siduvate kohustuste vältimiseks;
10. usub kindlalt, et selliste meetmete nagu tollimaksude kohandamise arutamine pidurdaks edasisi läbirääkimisi ning ei aita kaasa rahvusvahelise kliimakokkuleppe sõlmimisele;
11. tunneb kahetsust, et EL ei suutnud hoida rahvusvahelistel läbirääkimistel liidrirolli, ning nõuab tungivalt, et liit võtaks COP15 tulemustest õppust ning et tulevastel läbirääkimistel suudaks Euroopa esineda ühtsemalt, mõjukamalt ja otsustavamalt;
12. nõuab tungivalt, et tugevama läbirääkimispositsiooni saamiseks ja oma liidrirolli kindlustamiseks rahvusvahelises kliimamuutuse vastases võitluses mõtestaks EL ümber oma strateegia, mis seisneb õigusaktide vastuvõtmises lootuses, et teised meile järgnevad;
13. on kindel, et kui Euroopa investeerib jätkusuutlikku tulevikku ja siduva rahvusvahelise kokkuleppe raames stimuleerib vähese süsinikuheitega majandust, on tulemused kliima, energiajulgeoleku, energiasõltuvuse vähenemise, tõhusa ressursikasutuse, Euroopa tööstuse konkurentsivõime ja töökohtade loomise seisukohalt soodsad;
14. arvab, et Kopenhaageni ebaõnnestumist arvestades tuleb kahekordselt pingutada, et hoida kliimaprobleemi inimeste teadvuses, sealhulgas võtta meetmeid usalduse taastamiseks selliste vähese süsinikuheitega majanduse pakutud võimaluste vastu nagu energiajulgeolek, energiasõltuvuse vähenemine, energiatõhusus, Euroopa tööstuse konkurentsivõime kasv, investeeringud uutesse tehnoloogiatesse ja töökohtade loomine;
15. rõhutab, et Euroopa kliimamuutuse alaste eesmärkide saavutamiseks ja energiavarustuse kindluse tagamiseks tuleb igati toetada energia tootmist kliimasõbralikest allikatest; ELi usaldusväärsuse ja rahvusvahelise liidrirolli rõhutamiseks peab keskseks vajadust

suurendada ELi ja selle liikmesriikide investeeringuid puhastesse tehnoloogiasse, energeetikavaldkonna teadusuuringutesse ning energia- ja ressursitõhususse;

16. jagab seisukohta, et lisaks läbirääkimistele konkreetsete vähendamiseesmärkide üle tuleb rahvusvahelisel tasandil selgemalt rõhutada energiatõhususe kui olulise ja ökonoomse kliimamuutuse mõju leevendamise võimaluse potentsiaali; on veendunud, et Mexico Citys algavate kliimakõneluste üks tulemus peaks olema rahvusvahelise energiatõhususe kokkulepe;
17. kutsub ELi ja liikmesriike üles mitte võtma ühepoolseid kohustusi ELi tööstuse konkurentsivõime vähendamise arvel ning mitte selliste kohustustega nõustuma; peab hädavajalikuks, et ka ELi mittekuuluvad tööstusriigid teeksid võrreldavaid pingutusi ning kiiresti areneva majandusega ja arenguriigid võtaksid endale mõistlikke kohustusi heite vähendamiseks; rõhutab, et vähendamiseesmärgid olgu mõõdetavad, raporteeritavad ja kontrollitavad;
18. toetab põhjalikku arutelu küsimuses, millised vahendid on heitkoguste ülemaailmseks vähendamiseks parimad, ning sellega seoses ELi seisukohtade kriitilist hindamist; samas usub, et eelistatavalt tuleks kasutada turupõhiseid vahendeid, kuna need lubavad kohustuslikke vähendamiseesmärke täita võimalikult väikeste sotsiaalsete kuludega;
19. nõuab tungivalt arenenud riikidelt suuremaid investeeringuid teadusuuringutesse uute, eesrindlike, kliimasõbralike ja energiatõhusate tootmistehnoloogiate väljatöötamiseks;
20. keskse küsimusena rõhutab, et EL peab säilitama oma ambitsioonikad eesmärgid kliimamuutuse vastu võitlemisel ning süsinikulekkeid ja turumehhanismi käsitlevad õigusnormid, eelkõige saastekvootidega kauplemise süsteemi; seejuures peaks ta aga olema valmis suuremaks paindlikkuseks võimalikul teel Kyoto protokollilt teiste riikide vabatahtlike kohustuste suunas, eeldusel et nood võtavad ka konkreetseid meetmeid heitkoguste oluliseks vähendamiseks;
21. rõhutab, et tulevase kliimapoliitika väljakutsed seisnevad lisaks CO₂ heitkoguste piiramisele ka loodusvarade säästvas ja tõhusamas kasutamises;
22. nõuab ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadilt tungivalt rahvusvaheliste läbirääkimiste töömeetodite läbivaatamist, eriti selles, mis puudutab riigijuhtide rolli ja seisukohtade avaldamist enne läbirääkimiste lõppu, tagamaks kokkuleppe aluseks olevate teksti tööversioonide piisava ettevalmistamise ning selle, et protsessi tõhususe ja tulemuslikkuse huvides on osapooltel piisav otsustusõigus;
23. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile palvega saata see kõigile lepinguosalistele, kes ei ole ELi liikmed.